

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16354/2022
18.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против туженог А Д „Електромрежа Србије“ Београд, ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1993/22 од 14.07.2022. године, у седници одржаној 18.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1993/22 од 14.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизије тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1993/22 од 14.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брању П 1312/21 од 06.04.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је као основан тужбени захтев тужиоца па је утврђено према туженом постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца, непокретности на КП бр. ..., уписане у ЛН бр. .. КО ..., а у корист туженог, као власника повласног добра у површини од 1467 м2 и то у пределу извођачког појаса у мерама и границама наведеним у изреци. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на КП бр. .. уписане у ЛН бр. .. КО ..., као из става првог изреке пресуде, исплати износ од 10.562,40 динара са законском затезном каматом од 06.04.2022. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 151.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1993/22 од 14.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбачена тужба тужиоца за утврђење права стварне службености. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке, тако што је обавезана тужена да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 83.800,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је конституисање законске стварне службености због проласка високонапонских електричних водова са заштитним појасом, изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца и накнада тужиоцу на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Посебном ревизијом тужиоца побија се другостепена одлука у делу којим је укинута првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбачена тужба за утврђење стварне службености, пошто је претходно обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на истој парцели исплати износ од 10.562,40 динара са каматом. Другостепени суд је тужбу у овом делу одбацио применом процесног закона (члан 294. став 1. тачка 6. Закона о парничном поступку), а повреда правила поступка у таквој ситуацији није разлог за изјављивање посебне ревизије. Одлуку о трошковима парничног поступка другостепени суд је донео имајући у виду успех странака и предузете парничне радње у конкретном случају, па ни са тим у вези није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. став ЗПП. Наведеном одредбом прописано је, да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1 овог члана), док је у ставу 2. овог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољено у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења и накнаде тужилац је поднео 20.04.2021.године, а вредност предмета спора је 10.562,40 динара.

Другостепени суд је укинуо првостепену пресуду у ставу првом изреке и одбацио тужбу тужиоца за утврђење права стварне службености, али то није разлог због ког би ревизија против те одлуке другостепеног суда била дозвољена на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, имајући у виду вредност предмета спора и да том одлуком, другостепени суд није одлучио о захтевима странака, па нема места примени посебних одредби о дозвољености ревизије у овом случају.

Када је за изјављивање ревизије меродовна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

У конкретном случају, тужилац је изјавио ревизију и против одлуке другостепеног суда којом је преиначено првостепено решење о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, па је ревизија недозвољена, а преиначење одлуке о трошковима поступка је не чини дозвољеном на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку пошто је преиначена одлука о споредном, а не о главном захтеву странака.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа- судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**